

**[Oluf Pedersen.]**

gemt i dem, og at det har vist sig, at det gav et meget ringe Resultat. Derfor vil vi ikke stemme for dem.

**Landbrugsministeren (Bordning):** Jeg vil begynde med at sige, at jeg kan ikke modtage Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 og heller ikke de Ændringsforslag, der er stillet af Det frie Folkeparti. Derimod kan jeg anbefale Ændringsforslagene Nr. 3—19.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen, der talte for Partiet Venstre, paastod, at Regeringen vilde dele Landbruget i to Dele, en Halvdel, der støttes ved Regeringens Forslag, og en anden Halvdel, der ikke blev støttet. Ja, det er jo ikke saa helt urigtigt, og det er ganske naturligt. Naar man nu her i Rigsdagen igennem 4 Aar ved forskellige Foranstaltninger om Importforbud og Afslutning af Handelsaftaler, Produktionsmonopol, Prishævning o. s. v. er naaet til det Resultat for Landbruget, at samtlige Priser for Landbrugets Salgsvarer er steget fra ca. 50 pCt. til 165 pCt., er det givet, at saa er der sket en saa stor Forbedring for de fleste Landmænd, at man efterhaanden maa mene, at de kan klare sig og ikke behøver anden Støtte. Men tilbage er der jo Halvdelen af samtlige Landmænd, som har saa megen Gæld, og som jo for de flestes Vedkommende er startet under Højkonjunkturerne, at de ikke kan klare sig og ikke klare de Forpligtelser, de er kommet ind under, og hvis der ikke sker en betydelig Prisstigning ud over det, vi nu har naaet, sikkert heller ikke vil kunne gøre det i Fremtiden. Det er derfor, Regeringen har taget det Standpunkt, at man bør støtte de Landmænd, som er ude i disse Vanskeligheder, og som selv ved Hjælp af Prisstigningen ikke kan klare Forholdene, ved Rentetilskud og Saneringslaan. Det er ogsaa rigtigt, at nu staar den principielle Debat imellem de to Standpunkter, om man skal støtte Regeringens Forslag, der betyder et vist Beløb til Lettelse for denne den daarligst stillede Halvdel af Landmændene, eller man skal følge Venstre og de Konservative, der ogsaa vil anvende et Beløb, men til Nedsættelse af Ejendomsskatterne for alle Landmænd. Det er jo givet, at det samme Beløb betyder det dobbelte i sine Virkninger over for de Landmænd, som trods Prisstigningen har vanskeligt ved at klare sig, da de har saa megen Gæld, af, hvad det vilde betyde, hvis man vil følge den af Venstre og de Konservative anviste Vej om en Nedsættelse af Ejendomsskatter for alle Landmænd. Naar saa hertil kom-

mer det, synes jeg, fuldkommen urimelige, navnlig i de Konservatives Forslag, der gaar ud paa en Nedsættelse af Ejendomsskatterne for alle i Landkommunerne, ogsaa de, som ikke er Landmænd, endogsaa for Villaejere, Millionærer i Skattelykommuner her i Nordsjælland, som jo sikkert ikke trænger til nogen Støtte, og naar man tænker sig, hvem der skulde betale det Beløb, som skal bruges til Lettelse af disse Byrder, forstaar jeg overhovedet ikke, at saadanne Forslag kan fremsættes her i Rigsdagen paa nærværende Tidspunkt.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen krævede ved Siden af det, der her er Tale om, en Nedbringelse af den offentlige Gæld. Jeg synes, det er noget mærkeligt, at netop det ærede Medlem fremsætter dette Krav, for der er vist næppe nogen Regering, der har været med til at øge Statens Gæld saa meget som netop det ærede Medlems Partis Regering. Det ærede Medlem fremhævede ogsaa, at man fra hans Partis Side samtidig hermed maatte lægge Vægt paa Gennemførelse af Skattelettelser for Kommunerne. Det er vi ogsaa villige til fra vor Side, men vi lægger gennem Forslaget om en Udligningsfond Vægten paa, at Lettelserne i første Række kommer de Kommuner til gode, hvor Skattetrykket er haardest, hvorimod Venstre ikke tager særligt Hensyn hertil; i alt Fald vil de lette Skattebyrderne i mange Kommuner, f. Eks. i Nordsjælland, som ikke er haardt ramt af Skatterne, men som hører til de mest begunstigede Kommuner paa Grund af de meget store Indtægter og Formuer, Skatteyderne i disse Kommuner har.

Afsnit II i Venstres Forslag omhandler forskellige Forhold, som jeg ikke finder det nødvendigt at komme nærmere ind paa her; jeg vil blot sige, at vi ikke kan gaa med til det. Jeg skal kun omtale et enkelt Punkt. Man foreslaar, at de Beløb, der skal udlaanes til Landmænd, skal forrentes efter Handelsværdiens Forrentningsprocent, men det er jo givet, at en saadan Lettelse let vil medføre en Stimulering af Ejendomspriserne, og derved kommer vi i Virkeligheden ind i en Svikmølle og opnaar ikke nogen nævneværdig Lettelse for det arbejdende Landbrug i Fremtiden. Det forekommer mig ogsaa ejendommeligt, at Venstre stiller Forslag om, at Benzinafgiften paa 16—17 Mill. Kr. skal føres ind paa dette Forslag, og at Afgiften skal overføres fra Staten til Kommunerne, uden paa nogen Maade at anvise, hvorfra der skal skaffes Dækning for det Beløb, der herved undrages Statskassen.